UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Chronologiæ Veteris Testamenti Accvratvm Examen Augustißimæ, Invictissimæq[ue] Domui Austriacæ Dicatvm

Philippi, Henricus

Coloniae Agrippinae, 1637

11. Quinam anni ante vel post vulgarem Christi Epocham sint sabbatici. ibid.

urn:nbn:de:hbz:466:1-64340

Visual Library

ſorenim vrbem Sanctam anno 9.Sedeciæ menſe decimo obſidere cœpit
Reg.24.v.1.poſtea obſidione intermiſſa exercitum contra regem Aegypti
duxerat, Ierem. 37. cum Iudæi ſeruos & ancillas, quos manumiſerant in
tutem retraxerunt, circa annum 10, vel 11. Sedeciæ. Vtrum verò annus ille
fuerit ſabbaticus, vt duo authores iſti opinantur, an autem nonus aut
mus Scriptura non exprimit. Cornelius negat annum iſtum quo Sedecias
uos manumitti iuſſit, fuiſſe ſabbaticum, *ſecundum rectum & legalem com*
ſed tantum id Regem egiſſe, vt nouo ordine Sabbaticorum inſtituto
quod lex anno ſabbatico fieri iubebat, nec tamen factum fuerat. Manet
incertum, vtrum annus vndecimus, decimus, an nonus Sedeciæ ſabbaticus
rit: eſto Sedecias anno decimo mandaſſet ſeruos libertate donari, pro
quidem cautum fuerat, ſed à Iudæis ſuo tempore neglectum.

4. Locus. 4. Quartus locus eſt 1. Machab.6.v.20.40.53. de quo poſtea q. ſeq.
autem locis colligimus exiguum è ſacris literis haberi præſidium ad Ch
logiam de annis Sabbaticis legalibus inſtituendam. Tria enim prima loca
bigua ſunt; tertius paulo clarior quidem videtur: inde tamen ſeriem
rum, per annos captiuitatis Babylonicæ, Regum & Iudicum Hebræorum
annorum ſabbaticorum caput reuocare, per quam difficile & incertum
diuerſiſſimæ de annis ab ingreſſu in Terram, vſq; ad Machabæorum tem
opiniones palam faciunt. Vide quæ annoto 4.Regum 19. & Ieremiæ 28.

QVÆSTIO IV.

Quinam anni ante vel poſt vulgarem Chriſti Epocham ſint Sabbatici.

1. Conſtat de Tribus annis ſabbaticis.

1. TRes annos Sabbaticos hiſtoriæ nobis exhibent, ex quibus cæteros
babili ſupputatione colligere poſſumus. *Primus* notatur 1. Machab.
20.40.53. & apud Ioſephum lib.12. Antiq. cap.14. quando mor
piphane, Antiochus Eupator Vrbem Ieroſolymorum obſidione cinge
no Regni Græcorum 150. vt eos computat liber primus Machabæorum
ſan incepto, vel 149. adhuc vſque ad autumnum labente: annus autem
leucidarum inijt autumno anni ante vulgarem Chriſti æram 164. Periodi
lianæ 4550. æra mundi Iudaicæ 3598. Cyclo Solis 14. Lunæ 9. vt bene no
tauius lib.9. cap.26.

2. 2. *Alter* Sabbaticus habetur partim ex lib.1. Mach. cap. 16. v. 14. vbi
Hircani parens dicitur occiſus anno 117. Græcorum menſe vndecimo
bath, partim ex Ioſepho 13. Antiq. cap.15. & 16. qui tradit annum primum
cani fuiſſe ſabbaticum, & quartum Sedetis. Porro annus iſte 177. Græ
inijt, anno ante æram Chriſti 136. Periodi Iulianæ 4578. æræ Iudaicæ
clo Solis 14. Lunæ 18. Nec obſtat, quod Ioſephus dicat obſidionem
quia ἐνίσταται τὸ ἔτος ſabbaticũ: idẽ enim eſt, ac ſi dixiſſet, quia vrgebat

bat, & Hircanum cogebat ab obſidione deſiſtere, non quod anno ſabbatico ineunte, armorum tractatio vetaretur, ſed quod eo anno maiori iam ex parte tranſacto, arcta eſſet annonæ penuria, quæ Hircanum ab obſidione caſtri hoſtilis abſtrahebat. Enimuero, cum Ioſephus 2. Antiq. 5 hoc eodem verbo Græco vſus fuerit ad finem diei 14. Niſan ſignificandum: potuit hoc loco anni ſabbatici finem deſignare, vt dixi in Synopſi cap. 14.

3. *Tertius* annus Sabbaticus conſulatu Agrippæ & Caninij inſignitur, quo 3.
ab Herode & Soſia expugnata ſunt Ieroſolyma, anno Sabbatico, vt narrat Ioſephus lib. 14. Antiq. cap. vltimo. Erat antem hic annus ſabbaticus æræ Iudaicæ 3724. qui inijt anno octauo Iuliano, æræ Hiſpanicæ, primo, ante æram Chriſti 38. periodi Iulianæ 4676. cyclo Solis 10. Lunæ 12. Sunt qui aliter hunc annum ſabbaticum cum annis Iulianis componunt, ſed minus aptè: ſiquidem aſſerere ſine ratione coguntur faſtos Conſulares ſub hæc tempora luxatos eſſe contra communem authorum conſenſum.

4. De his annis bene aduertit Torniellus ad an. m. 2584. Petauius illo cap. 26. Bonfrerius & Salianus ſupra citati, eos ita eſſe digeſtos, vt à primo ad ſecundum anni 98. colligantur; à ſecundo ad tertium 28. effluxerint, quæ interualla ſeptenaria ſunt, & indicant ordinem annorum ſabbaticorum, interuentu Iubilæorum minimè turbatum fuiſſe.

Annus Iubilæus non turbat Sabbaticorum ordinem.

5. Ex dictis annos Sabbaticos, cum æræ Chriſti hac ratione compono. A dato anno ante Chriſti Epocham tollo 3. reſiduum per 7. diuido, qua diuiſione peracta, ſi nihil remanſerit illo anno incepit ſabbaticus. Si quid remanſerit, id rurſum à 7. ſubducatur, & ſic tandem remanebit annus Semitæ. v.g. ab anno ante Chriſtum 164. ſubtrahe 3. & remanebunt 161. qui anni per 7. diuiſi nihil relinquunt. Illo igitur anno 164. ante Chr. incepit annus ille ſabbaticus, de quo 1. Machab. 6. Hoc modo anno ante æram Chriſti 163. reperies annũ primum Semitæ ineuntem. Tribus enim à 163. ſubductis, relinquuntur anni 160. qui per 7. diuiſi, relinquunt 6. quibus tandem à 7. ſubtractis apparet annus 1. ſemitæ Pari ratione anno ante Chr. 136. ſubtrahe 3. remanebunt 133. Hunc numerum in 7. diſtribue, & nihil in reſiduo habebis: vnde colliges illo anno 136. ante Chriſti Epocham inijſſe annum ſabbaticum, quo Ioannes Hircanus Pontificatum & Principatum adeptus eſt. Memineris anno primo ante Chriſt. cœpiſſe annum 2. ſemitæ: anno 2. ante Chr. inijſſe primum: anno 3. ſabbaticum.

Qui ante æra Chriſti ſint ſabbatici.

6. Dato æræ Chriſti vulgaris anno, adde 2. & ſi ſumma vltra 7. non excreuerit habebis annum ſemitæ, ſic anno primo Chriſti reperies ineuntem annum 3. hebdomadalem: anno quarto, ſextum: quinto ſabbaticum. Aliàs ſummam in 7. partire: reſiduum continebit annum ſemitæ. Si nihil reliquum fuerit, illo Chriſti anno incepit ſabbaticus, verbi gratia, anno Chriſti 1617. adde 2. con-

Qui anni Domini ſint ſabbatici.

ficent

P. Philippi
Chronologia
Testamenti
A IV
17

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

ſient 1619. qui in 7. diuiſi, relinquunt 2. annum ſemitæ illo anno 1617. in
tum. Et ſanè ſi quæ fides Hebræis noſtræ ætatis habenda eſt, Rabbi Prag
iſto Chriſti anno, die ſabbati vltima Septembris annum mundi Iudaico
puto 5378. ſecundum in ſemita ordiebantur, Anno 1630. die 7. Septemb
num 1. Semitæ. Sic Iudaicus computus non ſolum confirmat illos tres
ex libris Machabæorum & Ioſepho relatos fuiſſe ritè ſabbaticos, ſed
ſtendit, quanam ratione cæteri ſabbatici cum æra Chriſti congruant, &
bat quod q. 1. numero 4. de annis mundi Iudaicis & Periodo Iuliana d
& num. 5. de annis mundi Græcis & æra Chriſti.

7. Commodiſſimè verò duæ tabellæ oſtendunt, quinam anni ante
Chriſti Epocham ſint ſabbatici, ea penitus methodo, qua in ſimilibus,
numerus aut cyclus Solis inuenitur, & anni Semitæ in prima tabella Sa
q. 1. num. 3. explicata.

Hic eſto tabella 2. ſabbatica, quæ oſtendit annos Semitæ ante æram Chriſti.

Ex hac 2. tabella videmus anno primo ante æram Chriſti inire an
cundum ſemitæ: anno 100. primum; anno 200. ſextum; 300. quartum
prima autem tabula ſabbatica colligimus anno 1. Chriſti inire annum
tæ; anno 100. quartum: anno 200. ſextum: anno 1630. primum; 1640.
&c. iuxta dicta q. 1. num. 5. Si cui non placet iſta additio: vti poterit tab
tertia.

Hic eſt locus tabellæ 3. Sabbaticæ, pro annis æræ Chriſti.

De vſu annorum ſabbaticorum.

8. Hanc annorum ſabbaticorum ſeriem probabile eſt ſine varia
tem à tempore Nehemiæ retentam fuiſſe. Tunc enim renouatam f
nuat liber 2. Eſdræ cap. 10. v. 31. *Et dimittemus annum ſeptimum, & exactio
manus.* Dixi probabile eſſe: non enim certo conſtat, an ſemper eum
Hebræi ſeruauerint: eum à tempore Ioſue, vſq; ad Nehemiam non ſe
ſeruatum fuiſſe, quoad ea, quę anno ſabbatico facienda erant, indica
ra Leuit. 26. v. 33. *Eritq; terra veſtra deſerta, & ciuitates veſtræ dirutæ. Tun
terra ſabbata ſua cunctis diebus ſolitudinis ſuæ: quando fueritis in terra hoſtili,
bit, & requieſcet in ſabbatis ſolitudinis ſuæ, eo quod non quieuerit, in ſabbatis ve
do habitabatis in ea.* Quod reipſa contigiſſe patet, tum Ierem. cap. 34. tum
lip. cap. vltimo. *Si quis euaſerat gladium, ductus in Babylonem ſeruiuit Regi
donec imperaret Rex Perſarum, & compleretur ſermo Domini ex ore Ieremiæ,
terra ſabbata ſua, cunctis enim diebus deſolationis egit ſabbata vſq; dum comple
tuaginta anni.* Cum autem laxata à Cyro captiuitate Iudæi in terræ p
remiſſi eſſent, dubium eſt, vtrum ſeriem ſabbaticorum, quæ ſub Ioſ

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

P. Philippi

Chronologia V. Testamenti

A. IV
17 a.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

28 27	56 55	84 83		3 4	1 2	6 7	4 5	2 3	7 1	5 6
26 25	54 53	82 81		5 6	3 4	1 2	6 7	4 5	2 3	
24 23	52 51	80 79		7 1	5 6	3 4	1 2	6 7	4 5	
22 21	50 49	78 77		2 3	7 1	5 6	3 4	1 2	6 7	
20 19	48 47	76 75		4 5	2 3	7 1	5 6	3 4	1 2	
18 17	46 45	74 73		6 7	4 5	2 3	7 1	5 6	3 4	
16 15	44 43	72 71	100 99	1 2	6 7	4 5	2 3	7 1	5 6	
14 13	42 41	70 69	98 97	3 4	1 2	6 7	4 5	2 3	7 1	
12 11	40 39	68 67	96 95	5 6	3 4	1 2	6 7	4 5	2 3	
10 9	38 37	66 65	94 93	7 1	5 6	3 4	1 2	6 7	4 5	
8 7	36 35	64 63	92 91	2 3	7 1	5 6	3 4	1 2	6 7	
6 5	34 33	62 61	90 89	4 5	2 3	7 1	5 6	3 4	1 2	
4 3	32 31	60 59	88 87	6 7	4 5	2 3	7 1	5 6	3 4	
2 1	30 29	58 57	86 85	1 2	6 7	4 5	2 3	7 1	5 6	
				3	1	6	4	2	7	
				0 700	100 800	200 900	300 1000	400 1100	500 1200	
				1400 2100	1500 2200	1600 2300	1700 2400	1800 2500	1900 2600	
				2800 3500	2900 3600	3000 3700	3100 3800	3200 3900	3300 4000	
				4200 4900	4300 5000	4400 5100	4500 5200	4600 5300	4700 5400	
				5600	5700	5800	5900	6000		

Tabella 2. Sabbatica.

216

Tabella 3. Sabbatica.

			4900 4200	5000 4300	5100 4400	5200 4500	5300 4600	5400 4700	5500 4800
			3500 2800	3600 2900	3700 3000	3800 3100	3900 3200	4000 3300	4100 3400
			2100 1400	2200 1500	2300 1600	2400 1700	2500 1800	2600 1900	2700 2000
			700 0	800 100	900 200	1000 300	1100 400	1200 500	1300 600
			2	4	6	1	3	5	7
29 30	57 58	85 86	3 4	5 6	7 1	2 3	4 5	6 7	1 2
31 32	59 60	87 88	5 6	7 1	2 3	4 5	6 7	1 2	3 4
33 34	61 62	89 90	7 1	2 3	4 5	6 7	1 2	3 4	5 6
35 36	63 64	91 92	2 3	4 5	6 7	1 2	3 4	5 6	7 1
37 38	65 66	93 94	4 5	6 7	1 2	3 4	5 6	7 1	2 3
39 40	67 68	95 96	6 7	1 2	3 4	5 6	7 1	2 3	4 5
41 42	69 70	97 98	1 2	3 4	5 6	7 1	2 3	4 5	6 7
43 44	71 72	99 100	3 4	5 6	7 1	2 3	4 5	6 7	1 2
45 46	73 74		5 6	7 1	2 3	4 5	6 7	1 2	3 4
47 48	75 76		7 1	2 3	4 5	6 7	1 2	3 4	5 6
49 50	77 78		2 3	4 5	6 7	1 2	3 4	5 6	7 1
51 52	79 80		4 5	6 7	1 2	3 4	5 6	7 1	2 3
53 54	81 82		6 7	1 2	3 4	5 6	7 1	2 3	4 5
55 56	83 84		1 2	3 4	5 6	7 1	2 3	4 5	6 7

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Do
an
ſab
su

cœpe
tutam
nisà r
quæ c
lexeri
nam c
ritè co
norum
eoſqu
tellige
9.
anni
cultu
capti
riam
tiſmo
cio qu
naoru
tamen
enim
uorum
ſeruis
rant. N
eius, T
cillas ſ
que an
rent. I
ita ſuo
ordine
danus,
cedun
etiam
ficere i

Q

cœperat, retinuerint: an verò à primo reditus ſui anno, vt nouam agrorum cul-
turam; ita & nouum annorum ſabbaticorum ordinem auſpicati ſint, & ſex an-
nis à reditu ſementem meſſemque habuerint, tum anno 7. mox ea præſtiterint,
quæ ex legis decreto præſtanda erant; an denique aliquanto tempore ea neg-
lexerint, non conſtat. Eſt tamen valde probabile, ſicut non ignorabatur quæ-
nam eſſet dies ſabbati; quamuis à nonnullis etiam poſt captiuitatem ea non
ritè coleretur, vt legimus 2. Eſdræ cap. 13. v. 15. ita non ſic prorſus abolitam an-
norum ſabbaticorum memoriam, quin aliqui ſcirent annos hebdomadales,
eoſque quoad ſeruorum libertatem ſeruarent, aut ſaltem ſeruandos fuiſſe in-
telligerent.

Non eſt eadem ratio diei ſabbati quæ Anni ſabbatici.

9. Dicunt, nec ſine ratione aliqui, aliam eſſe rationem diei ſeptimæ, aliam anni ſabbatici: ſiquidem dies ſeptima, non idcirco ſolemnis erat, vt agrorum cultus intermitteretur, ſed vt ab operibus ſeruilibus homines abſtinerēt, quod captiuitatis tempore boni quique Hebræorum factitabant, & ſabbati memoriam aboleri, non patiebantur. E contrario de agrorum cultu & terræ ſabbatiſmo, non erat, cur admodum eſſent ſolliciti. Quo argumento bene meo iudicio quorundam hæreticorum pertinacia retunditur, qui certo perſuadere conantur, nunquam fuiſſe turbatam annorum ſabbaticorum ſucceſſionem: non tamen refutatur eorum opinio, qui id probabile duntaxat arbitrantur. Annus enim ſabbaticus non ad ſolam agrorum quietem referebatur, ſed etiam ad ſeruorum manumiſſionem, quam nonnulli ex Hebræis etiam in captiuitate ſuis ſeruis Iſraëlitici ſanguinis adueniente anno ſabbatico, negare iure non poterant. Nec incredibile eſt, Prophetas id populo indicaſſe, imò Danielem, ſocios eius, Tobiam, Mardochæum alioſque induſtrios Hebræorum, ſeruos & ancillas ſuæ gentis habuiſſe, eiſque indulſiſſe, vt ex vi legis Iudaicæ ſeptimo quoque anno libertate potiti, vel ſui iuris manerent, vel ſe nouis heris obſtringerent. Id confirmare videtur moderna praxis Chronologorum dum quilibet ita ſuos calculos diſponere ſtudet, vt annos ſabbaticos à Ioſue ad Machabæos ordine continuato deducat. Ita faciunt Torniellus, Salianus, Petauius, Paludanus, ſecuti antiquiores, Euſebium, Theodoretum, &c. Sectarij verò in eo excedunt, quod ſabbaticorum ſeriem tanquam certam obtrudant, & ad annos etiam mundi accommodandam cenſeant. Iudæorum denique computum deficere indicaui in quæſtionibus de Annis Domini, Iulianis &c. cap. 16.

QVÆSTIO V.

Quoto anno ab ingreſſu in terram ineat ordo Sabbaticorum legalium.

Quoto anno ab ingreſſu &c.

1 Opinio & 4. eius argumēta.

1. QVidam exiſtimant Hebræos, mox vt pedem in terram promiſſionis intulerāt, anno Exodi 41. agriculturæ prout lege Moſaica cautum erat,

P. Philippi
A. IV
17

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN